

Stulecie urodzin profesorów

W 2012 roku przypadają setne rocznice urodzin czterech byłych profesorów Politechniki Łódzkiej. Przedstawiam krótkie życiorysy tych profesorów, z których trzech byli związani do końca życia z PŁ.

Profesor Witold Janowski (1912-1972)

Urodził się w Warszawie. Dyplom magistra filozofii z zakresu matematyki uzyskał w 1935 r. na Uniwersytecie Warszawskim. Ukończył też Studium Pedagogiczne i Szkołę Podchorążych Rezerwy w Zgierzu. Do wybuchu wojny w 1939 r. pracował w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego oraz był nauczycielem matematyki. W latach 1940-1945 był więziony w Oflagu w Woldenbergu.

W 1945 r. został dyrektorem Gimnazjum Rolnego w Łowiczu, był wizytatorem szkół w łódzkim kuratorium, a w latach 1947-1950 – dyrektorem II Państwowego Gimnazjum i Liceum dla Dorosłych. Równocześnie już w roku 1945 współpracował z UŁ, a od roku 1947 był pracownikiem PŁ. Był kierownikiem Katedry Matematyki (1950-1962), prodziekanem (1951-1953 i 1954-1958) i dziekanem Wydziału Chemicznego (1953-1954).

W 1962 r. profesor zakończył pracę w PŁ i kontynuował ją w UŁ, gdzie został profesorem zwyczajnym. Był tam kierownikiem Katedry Matematyki (1960-1970), dyrektorem Instytutu Matematyki (od 1970 do końca życia), dziekanem Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii (1958-1965) i prorektorem UŁ (1965-1968). W okresie kwiecień – wrzesień 1968 pełnił obowiązki rektora UŁ.

Prof. Janowski otrzymał Nagrodę Naukową Miasta Łodzi w 1969 r. Był specjalistą w zakresie zagadnień ekstremalnych geometrycznej teorii funkcji analitycznych. Czynnie działał w PTM, pracował w Instytucie Matematyki PAN.

Profesor Jerzy Jędrzejowski (1912-2007)

Urodził się w Warszawie. Dyplom inżyniera mechanika uzyskał w Politechnice Warszawskiej w 1938 r. Pracował w Katedrze Kotłów Parowych i równocześnie w zakładach Lilpopa. W czasie II wojny światowej był zatrudniony w Fabryce Motorów Perkun.

Od 1946 r. pracował w Centralnym Biurze Badań i Konstrukcji Przemysłu Motoryzacyjnego i podjął pracę w PŁ w Katedrze Silników Samochodowych i Lotniczych na Wydziale Mechanicznym. W latach 1955-1970 był jej kierownikiem. Był także (1953-1957) kierownikiem Katedry Maszynoznawstwa na Wydziale Chemicznym. W 1970 r. został wicedyrektorem Instytutu Pojazdów. Był prodziekanem (1962-1964) Wydziału Mechanicznego. W roku 1969 został profesorem nadzwyczajnym.

Profesor Jędrzejowski był specjalistą z mechaniki układów korbowych, współpracował z przemysłem przy licznych wdrożeniach innowacyjnych projektów.

Profesor Janusz Kulesza (1912-1977)

Urodził się w Warszawie. W 1937 roku ukończył studia chemiczne na Uniwersytecie Warszawskim i rozpoczął pracę w Chemicznym Instytucie Badawczym.

W czasie II wojny światowej pracował w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej w Warszawie. W 1946 r. uzyskał stopień doktora i podjął pracę w Katedrze Chemii Organicznej Politechniki Warszawskiej. W 1954 r. został zastępcą profesora na Wydziale Leśnym Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu.

W 1954 r. rozpoczął pracę w PŁ. Został kierownikiem Zakładu Technologii Ziół i Aromatów w Katedrze Technologii i Fermentacji na Wydziale Chemii Spożywczej. W 1961 r. habilitował się, w 1962 został docentem, w 1968 – profesorem nadzwyczajnym, a w 1976 – profesorem zwyczajnym. W latach 1962-1970 był kierownikiem Katedry Technologii Odżywek i Koncentratów Witaminowych, a w 1970-1976 był dyrektorem Instytutu Podstaw Chemii Żywności. Dwukrotnie był prodziekanem (1956-1958, 1964-1966) Wydziału Chemii Spożywczej.

Był specjalistą w dziedzinie technologii produktów zapachowych, współtwórcą „szkoły produktów zapachowych”. Był też współautorem pierwszej pachnącej książki w Polsce wydanej w 1961 roku – do farby drukarskiej dodano specjalne kompozycje zapachowe.

Profesor Stanisław Masior (1912-1993)

Urodził się w Tarnobrzegu. Ukończył Wydział Chemiczny Politechniki Lwowskiej w 1935 r. W latach 1935-1943 był pracownikiem Katedry Technologii Rolnej Politechniki Lwowskiej. W latach 1938-1940 wykładał także w Szkole Gorzelniczej w Dublanach i był instruktorem Instytutu Przemysłu Fermentacyjnego w Warszawie.

Po II wojnie światowej był pracownikiem Politechniki Wrocławskiej, gdzie uzyskał stopień doktora (rok 1947) i habilitował się (rok 1950).

Od 1952 r. pracował w PŁ. Był kierownikiem Katedry Technologii Fermentacji na Wydziale Chemii Spożywczej (1952-1970), dyrektorem Instytutu Technologii Fermentacji i Mikrobiologii (1970-1973), prodziekanem (1953-1958) i dziekanem (1966-1968) Wydziału Chemii Spożywczej.

Profesor Masior był specjalistą z dziedziny piwowarstwa, winiarstwa i kwasów spożywczych.